

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **A. V. V.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2021, č. j.: 5003/2020-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2021, č. j.: 5003/2020-160-SPR/3, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen s.ř.), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 4. 11. 2020, č. j.: MHMP 1684790/2020/StM, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů

(zákon o silničním provozu). Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu byly žalobci podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) téhož zákona uloženy pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla uložena povinnost uhradit Magistrátu hl. m. Prahy náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Žalobce se měl uvedeného přestupku dopustit tím, že dne 26. 6. 2020 kolem 23:31 hodin řídil motorové vozidlo tov. zn.: X., reg. zn.: X. v Praze 4, po ulici 5. května, na úrovni ulice Michelská, ve směru jízdy z centra; v uvedeném místě (GPS: 014°27'31.344"E, 50°02'40.770"N), byla vozidlu, které řídil, silničním rychloměrem Ramer10C, umístěným ve služebním vozidle Policie České republiky, naměřena nedovolená rychlost jízdy 126 km/h, ale při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ byla vozidlu, které řídil, jako nejnižší skutečná rychlost stanovena rychlost jízdy 122 km/h, ačkoliv je v místě dovolena v souladu s ustanovením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu rychlost jízdy nejvýše 80 km/h; tedy žalobce měl jako řidič motorového vozidla překročit nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více.

II. Obsah žaloby

- Žalobce v žalobě namítal, že fotografie z rychloměru není průkazná, není zjevné, že bylo měřeno jeho vozidlo, žalovaný se tím zabýval nedostatečně. Nebylo měřeno v souladu s návodem k obsluze a došlo k reflexi, čímž se opět žalovaný zabýval nedostatečně. Nebylo objasněno, k čemu se vztahuje údaj „jízdní pruh: 1“ z rychloměru, danému rozporu nevěnoval žalovaný pozornost. Výrok rozhodnutí je nezákonný, není vymezeno, jakou povinnost porušil a z čeho měla povinnost vyplývat. Dále se ohradil proti zveřejňování osobních údajů svých i svého právní zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“).
- Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

- Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Žalobce zůstal v průběhu přestupkového řízení pasivní, přestupek byl prokázán, postup vyhovoval zákonu, použité důkazy jsou řádně uvedeny, rychloměr byl ověřen a měření proběhlo správně, žalobní námitky jsou účelové, v místě spáchání přestupku byla nejvyšší dovolená rychlost zjevně 80 km/h, označení „jízdní pruh: 1“ znamená, o kolik jízdních pruhů oproti žalobcovu vozidlu byl vzdálen rychloměr, všechny tři snímky jsou pravé, prokazují, že jde o žalobcovo vozidlo, které bylo následně policií zastaveno, přitom bylo po celou dobu v zorném poli policistů, stran požadavku na anonymizaci údajů odkázal na NSS. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
- V replice žalobce setrval na žalobě, tvrzení žalovaného o tom, co jiný soud v jiné věci uvedl a kdo zastupoval žalobce ve správním řízení, označil za irrelevantní; ohradil se

proti vyjádření žalovaného stran anonymizace osobních údajů na webu NSS a zdůraznil, že daná otázka není předmětem žaloby.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce měl dne 26. 6. 2020 kolem 23:31 hodin řídit motorové vozidlo tov. zn.: X., reg. zn.: X. v Praze 4, po ulici 5. května, na úrovni ulice Michelská, ve směru jízdy z centra; v uvedeném místě (GPS: 014°27'31.344"E, 50°02'40.770"N), měla být vozidlu, které řídil, silničním rychloměrem Ramer10C, umístěným ve služebním vozidle Policie České republiky, naměřena nedovolená rychlost jízdy 126 km/h, ale při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 % byla vozidlu, které řídil, jako nejnižší skutečná rychlost stanovena rychlost jízdy 122 km/h, ačkoliv je v místě dovolena v souladu s ustanovením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu rychlost jízdy nejvýše 80 km/h.
7. Součástí spisového materiálu je též oznámení přestupku ze dne 26. 6. 2020, úřední záznam ze dne 26. 6. 2020, ověřovací list Českého metrologického institutu č. 100/20 ze dne 19. 5. 2020 a záznam o přestupku s fotodokumentací ze dne 26. 6. 2020.
8. Příkazem ze dne 21. 8. 2020, č. j.: MHMP 1289011/2020/Kot, byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu porušením ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byly uloženy pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu 6 měsíců. Proti příkazu podal žalobce odpor.
9. Ve věci se konalo dne 19. 10. 2020 ústní jednání, o němž byl vyhotoven protokol, č. j.: MHMP 1600826/2020/StM.
10. Prvostupňový orgán vydal ve věci dne 4. 11. 2020 rozhodnutí (č. j.: MHMP 1684790/2020/StM), kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu porušením ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byly uloženy pokuta ve výši 5 000 Kč, zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu 6 měsíců, a povinnost nahradit náklady řízení.
11. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které ani přes výzvu nedoplnil.
12. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl při jednání, neboť prováděl dokazování. Žalobce se k jednání nedostavil, žalovaný v průběhu jednání setrval na dosavadních závěrech a navrhl žalobu zamítnout. K dokazování, které bylo na jednání prováděno, se soud blíže vyjádří níže v souvislosti s vypořádáním konkrétních žalobních námitek.

15. Podle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.*
16. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více.*
17. Soud předně uvádí, že žalobce i jeho zástupce byli v přestupkovém řízení zcela pasivní a proti prvostupňovému rozhodnutí podali toliko blanketní odvolání, jež nikterak nedoplnili, následně byla proti napadenému rozhodnutí podána komplexní žaloba. NSS v právní větě k rozsudku ze dne 15. 8. 2019, č. j.: 10 As 36/2019 – 33, konstatoval: *„Procesní strategie spočívající v opakovaném podávání neodůvodněných odvolání kombinovaných s následným podáním komplexní žaloby je zneužitím práva, čemuž bude přizpůsoben i rozsah soudního přezkumu. Svérázným přístupem k obhajobě v přestupkovém řízení přestupci nemohou přesunout celé dokazování až na správní soudy (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.; § 52 odst. 1 s. ř. s.; § 77 odst. 2 s. ř. s.; § 82 odst. 2 správního řádu; § 89 odst. 2 správního řádu).“* Soud pro nynější věc shledává alespoň ten důsledek, že po správních orgánech nelze v případě procesní pasivity žalobce požadovat, aby se vypořádaly s každou myslitelnou žalobní námitkou, stejně tak námitky sdělené poprvé až v žalobě mohou být vzhledem k okolnostem označeny za účelové, zvláště obecné spekulativní námitky bez konkrétních podkladů vztahujících se přímo k dané věci pak nemohou zpochybnit zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností ze strany správních orgánů. V uvedeném rámci přistoupil soud k přezkumu žalobních námitek.
18. Soud nejprve nalézá fotografii z rychloměru jako průkaznou, záznam žalobcova vozidla rychloměrem vnímá jako přesvědčivý, který bez důvodných pochybností prokazuje přestupkové jednání. Záznam zahrnuje dvě fotografie vozidla a jednu fotografii zaměřenou na registrační značku vozidla, dále jsou v záznamu zahrnuty údaje o místě, času a změřené rychlosti, konečně též údaje o rychloměru, k němuž je ve spisu ověřovací list; průběh spáchání a zjištění přestupkového jednání dotvrzují i úřední záznam a oznámení přestupku ze dne 26. 6. 2020. Námitky, že někdo s něčím ve výstupu z rychloměru neoprávněně či účelově manipuloval jsou obecné a spekulativní bez konkrétních zjištění a důkazů, jež by se vztahovaly přímo k žalobcově věci, zároveň se poprvé objevují až v žalobě, soud je tudíž označuje za nevěrohodné, nemohoucí zpochybnit řádně zjištěný skutkový stav v průběhu přestupkového řízení. Totéž platí pro spekulaci o přiřazení jiné registrační značky k měřenému vozidlu či o změření jiného vozidla, než které provozoval žalobce. S ohledem na žalobcovu procesní pasivitu v přestupkovém řízení lze mít hodnocení důkazů správními orgány i jejich skutkové závěry za řádné, logické a dostatečné, správní orgány nebyly v přestupkovém řízení povinny výslovně vypořádat každou myslitelnou námitku, jež nebyla vznesena. Vzhledem k průkaznosti fotografií lze mít za splněné i judikатурní standardy na řádnou identifikaci vozidla; v právní větě k rozsudku ze dne 6. 5. 2022, č. j.: 2 As 103/2020 – 19, NSS uzavřel: *„Má-li být fotografie měřeného vozidla pořízená měřicím zařízením použita jako stěžejní důkazní prostředek pro identifikaci vozidla, které překročilo nejvyšší povolenou rychlost, musí z ní být možno jednoznačně ztotožnit toto vozidlo, například znakovou tovární značku a podstatnou částí registrační značky či specifickými detaily vozidla. Pouze tak lze dostát požadavkům § 3 správního řádu na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.“* V řízení nevznikla důvodná pochybnost stran okolnosti, že registrační značka zobrazená v záznamu o přestupku

náleží žalobcovu vozidlu, které je zároveň vozidlem, jemuž byla změřena rychlost; správní orgány tudíž dostály požadavkům ustanovení § 3 s.ř. na zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností.

19. Nic nenavádí ani přítomnosti tzv. reflexe v průběhu měření rychlosti žalobcova vozidla, její existence je vysoce nepravděpodobná, obecná spekulativní námitka v daném směru zmíněná poprvé až v žalobě nemůže vnést pochybnost do řádně zjištěného skutkového stavu, jak jej provedly správní orgány v přestupkovém řízení. Soud provedl na jednání dne 19. 6. 2023 dokazování stranami 11 až 16 Návodu k obsluze rychloměru Ramer 10. Zjistil, že tzv. dvojité reflexe i reflexe na trojitém zrcadle jsou málo pravděpodobné a projevíly by se nerealistickou naměřenou rychlostí, k čemuž nedošlo; při jednoduché reflexi není na snímku zobrazen žádný automobil nebo automobil v ne zcela běžné poloze (na obrázku s příkladem je zobrazen naprosto minimální kousek vozidla na samém okraji snímku), případně se reflexní plocha zobrazí na důkazovém snímku a je k ní přiřazena rychlost, ani uvedené nedostatky fotografie v záznamu o přestupku nevykazují, na snímcích se neobjevuje žádná potenciální reflexní plocha s přiřazenou rychlostí, objevuje se na nich též vozidlo ve zcela běžné poloze, na snímcích je téměř celé, tedy jedná se o zcela zásadní rozdíl oproti obrázkům ilustrujícím jednoduchou reflexi v návodu k obsluze; nic tudíž nenavádí ani vzniku tzv. jednoduché reflexe při pořízení snímků žalobcova vozidla zobrazených v záznamu o přestupku. Nemohla proto obstát obecná a spekulativní žalobní námitka uvedená v žalobě a ani správní orgány nemusely vzhledem k žalobcově procesní pasivitě a standardnosti pořízených snímků v záznamu o přestupku výslovně uvádět, proč dle nich k tzv. reflexi při měření rychlosti nedošlo. Pro úplnost je namístě dodat, že námitky ohledně dodržení návodu k obsluze radarového měřicího zařízení byly opakovaně vyvráceny judikaturou NSS (vizte rozsudky NSS ze dne 11. 5. 2021, č. j.: 3 As 92/2019 – 41, a ze dne 26. 7. 2018, č. j.: 7 As 187/2018 – 30).
20. Obstát nemohly ani obecné spekulace poprvé uvedené až v žalobě ohledně označení „jízdní pruh: 1“. Šlo o údaj z měření, z kterého nic, co uvádí žalobce, nevyplývá; tímto označením nebyl nikterak zpochybněn řádně zjištěný skutkový stav. Správní orgány se tudíž explicitně tímto údajem nemusely zabývat ve svých rozhodnutích, zůstal-li žalobce v přestupkovém řízení zcela pasivní a danou námitku nikterak nenastínil. Na uvedeném nic nemění ani spáchání přestupku na čtyřproudé silnici. Nadto na rozdíl od žalobcovy spekulace shledal soud logickým vysvětlení žalovaného uvedené v jeho vyjádření, že číselné označení jízdního pruhu znamená vzdálenost od měřeného vozidla, nikoliv konkrétní pruh; každopádně ani číselné označení jízdního pruhu nenavádí výskytu tzv. reflexe.
21. Rovněž výrok rozhodnutí je zákonný, jelikož přestupek je ve všech ohledech charakterizován tak, aby nemohlo dojít k jeho záměně s jiným. Podstatné je překročení nejvyšší dovolené rychlosti, která byla stanovena na 80 km/h (nešlo tudíž zjevně o obecnou komunikaci s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h). Odkazovaný judikát NSS předestřený v žalobě není přílehlavý, neboť se zabýval situací, kdy obě odlišné alternativy měly zásadní dopad na dokazování, naproti tomu v nynější situaci byla každopádně překročena nejvyšší dovolená rychlost ve výši 80 km/h. K žádné legislativní změně stran rozlišení trestání překročení nejvyšší dovolené rychlosti s ohledem na jeho spáchání na silnici pro motorová vozidla či na dálnici nedošlo, žalobci by danou nejjasností nemohla být způsobena újma na právech. Krom toho,

v popisu skutku je vymezeno, na jakém místě přesně mělo k spáchání přestupku dojít, tím spíše nelze skutek zaměnit s jiným. Ani poslední žalobní námitka tudíž není důvodná.

22. Soud měl skutkový stav zjištěný ze správního spisu a z doplnění dokazování během soudního jednání dne 19. 6. 2023 za dostatečný, proto shledal další důkazní návrhy nadbytečnými a neprovedl je. Možnost změnit snímek navíc nikterak nedokazuje manipulaci s fotografiemi z měření v konkrétním žalobcově případě (důkazní návrh – upravený záznam o přestupku) a na věci by nic neměnila ani čtyřproudost komunikace, na níž byl přestupek spáchán (důkazní návrh – fotografie komunikace).
23. Návrh žalobce na naprostou anonymizaci rozhodnutí pak soud nepovažuje za žalobní námitku, neboť daný návrh se nijak netýká napadeného rozhodnutí či řízení, které jeho vydání předcházelo, a tedy ani předmětu tohoto řízení. Soud má za to, že tento návrh, resp. nesouhlas je určen NSS a soud se k němu proto nebude vyjadřovat.
24. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
25. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. června 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort v. r.
samosoudce